

18 NAAR DE BIBLIOTHEEK

Werkblad 3

Slot, opdracht 3: Boekbespreking

Lees een van de verhalen*.

Verhaal 1: Hoe Mowie de zon ving

In een ver land woonde eens een jongen.
Hij heette Mowie.
Mowie was heel sterk en dapper.
Hij woonde met zijn moeder bij een rivier.
Zijn moeder moest veel doen.
Ze werkte de hele dag.
Ze begon al als de zon opkwam.
Ze werkte tot het donker werd, en nog had ze te weinig tijd.
‘De zon gaat veel te snel’, zei zijn moeder.
‘Veel en veel te snel.’
Ik sta heel vroeg op en steeds is er te weinig tijd.
Te weinig tijd om te naaien, te wassen,
en om de was droog te krijgen.
Steeds is het alweer donker,
voordat al het werk gedaan is.
Ik wil graag dat de dagen langer zijn.’
‘Ik heb een plan,’ zei Mowie,
‘ik ga de zon voor je zoeken.’
Dan zeg ik dat hij niet zo snel moet gaan.’
Die avond klom Mowie naar de top van een berg.
Daar ging de zon altijd slapen in een diepe grot.
Mowie vond een lang en stevig touw.
Aan het ene einde maakte hij een grote lus.
Hij legde de lus voor de grot.
Toen pakte hij het andere eind van het touw,
en verstopte zich achter een rots.
De zon werd wakker.
Hij kwam naar buiten en stapte midden in de lus.

Mowie trok heel hard aan het touw.
De lus ging dicht, de zon was gevangen.
‘Wat gebeurt hier?’ riep de zon.
‘Laat me eruit! Laat me gaan!’
‘Alleen als jij me iets belooft’, zei Mowie.
‘Je moet niet meer zo snel langs de hemel gaan.
Mijn moeder heeft meer uren zon nodig.
Ze krijgt haar werk niet klaar.’
‘Nee’, zei de zon, ‘je kunt me niet vasthouden.’
‘Als ik niet opkom, gaan de planten en dieren dood.’
‘We spreken iets af’, zei Mowie.
‘Een paar maanden ga je langzaam langs de hemel.
De rest van het jaar mag je sneller gaan.
Beloof je dat? Dan maak ik je los.’
De zon was heel boos, maar wat kon hij doen?
‘Oké’, zei de zon, ‘dat beloof ik.’
Mowie maakte het touw los.
Toen rende hij naar zijn moeder.
‘Mama, je krijgt meer zon’, zei hij.
‘Je was wordt droog.’
De zon deed wat hij beloofd had.
En nog steeds gaat de zon snel in de herfst en de winter.
Dan zijn de dagen kort.
Maar in de lente en de zomer gaat hij langzaam.
Dan zijn de dagen lang en warm.

* Deze verhalen komen uit de bundel *Water bij de melk, verhalen voor mensen die Nederlands leren lezen* van Kaatje Dalderop, Merel Borgesius, Jeanne Kurvers en Willemijn Stockmann. Meer lezen? De bundel is te bestellen via www.nt2.nl.

18 NAAR DE BIBLIOTHEEK

Werkblad 3

Slot, opdracht 3: Boekbespreking

Verhaal 2: Het gat in de dijk

Hans is acht jaar.
Hij woont in een huis bij de dijk.
De dijk is hoog.
Dat moet ook, want achter de dijk ligt het water.
Het water mag het land niet in. Dan komt er een ramp.
Hans heeft ook een oom. Hij woont ver weg aan de dijk.
Zijn oom is oud.
Hij loopt niet meer goed en ziet ook niet meer goed.

Op een dag roept de vader van Hans:
‘Hans, kom eens hier. Jij moet naar oom.
Hier is een pan met soep en een koek.
Die zijn voor hem.’

Hans vertrekt van huis. Hij loopt een uur.
Dan is hij bij het huis van oom.
Hans zegt: ‘Dag oom, hier is soep voor u, en een koek.’
Oom zegt: ‘Fijn, Hans, dat je soep brengt.’
Hans zet de soep op het vuur.
En hij leest voor uit een boek.
Oom is blij met de hulp van Hans.
Dan zegt Hans: ‘Ik moet gaan, het is al laat.’

Hans gaat terug naar huis.
Hij loopt op de dijk.
Het water staat hoog, heel hoog.
Hans denkt: ‘Goed dat de dijk er is, die houdt het water tegen.’
De zon is al weg. Het wordt koud.
Hans hoort iets. Wat is dat?
Hij hoort ‘drup, drup, drup.’
Hans kijkt naar de dijk. Er zit een gat in de dijk.
Daar komt het water door.
Het gat is nog klein. Maar hoelang nog?
Als het gat groter wordt, loopt het land vol water.

Dan komt er water in het dorp en in de stad.
Dat wordt een ramp.
Hans denkt: ‘Dat gat moet dicht.’
Maar hoe? Hij kijkt om zich heen.
‘Help’, roept hij, ‘help, een gat in de dijk.’
Maar geen mens die hem hoort. Geen mens die hem ziet.
‘Ik moet iets doen’, denkt Hans.
Hans loopt naar het gat. Hij stopt zijn duim in het gat.
Het water komt niet meer.
‘Dat gaat goed’, denkt Hans.
Maar dan wordt het koud.
De maan komt op.
Het wordt nacht.

Zo zit Hans bij de dijk.
Met zijn duim in het gat.
Een uur, twee uur, drie uur.
Hans wil naar huis. Hij heeft het koud.
Hij wil naar bed.
Toch houdt Hans het gat dicht. Hij geeft niet op.
Hans zit uren bij de dijk.
Met zijn duim in het gat.
Zijn arm is koud, zijn duim doet pijn en hij is heel moe.
Hans huilt, hij kan niet meer.
Dan wordt het licht. De zon komt op.
Daar komt een man aan. Hij ziet Hans.
‘Wat doe je, Hans?’ zegt de man.
Hans zegt: ‘Er zit een gat in de dijk.
Ik houd het dicht met mijn duim.’
De man haalt meteen hulp.
Nu wordt het gat in de dijk echt dicht gemaakt.
Hans gaat naar het dorp.
Dar hangt een vlag voor Hans.
Alle mensen in het dorp zijn blij.
Hans is nu een held.
Hij heeft het dorp gered.